

РЕШЕНИЕ

№ 8025

гр. София, 29.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 02.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **5171** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК във вр. чл.13, ал.9 от Закона за горите /ЗГ/.

Образувано е по жалба на М. П. Ц., М. Е. Л. и В. М. Л. срещу Заповед № Г.-1062 от 09.09.2017г. на директора на Регионална дирекция по горите- Б..

В обстоятелствената част на жалбата са въведени съображения за незаконосъобразност на акта, поради постановяването му в противоречие с нормите на процесуалния и материалния закон. Изложено е, че заповедта е издадена без да е налице надлежно сезиране на органа от собствениците на ПИ № 12259.354.2 към момента на започване на производството през 2017г. Представеното пълномощно от М. Е. Л. за лицето Л. Б. Р. било неистински документ, защото никога не е било извършено от нотариус С. Д. нотариално удостоверяване на подписа на упълномощителя. От М. П. Ц. въобще не е било подавано заявление за издаване на административен акт от ответника. Постановяването на индивидуален административен акт, въз основа на отсъстващи воляизявления на лицата, които имат право да сезират органа, представлявало липса на материална компетентност и обуславяло нищожност на заповедта. Ответникът не е положил дължимата грижа и не е изпълнил процесуалното си задължение по чл.7 АПК да установи действителните факти от значение за случая.

В проведените съдебни заседания жалбоподателите се представляват от адв. И. Ц. М.-Б., която поддържа оспорването на акта. По същество моли за неговата отмяна, поради незаконосъобразност, а доводи за основателност на жалбата са изложени в

писмени бележки от 15.12.2022г.

Ответникът – директор на Регионална дирекция по горите- Б. се представлява от адв. И. И., който оспорва жалбата. В писмен отговор от 01.09.2022г. се посочва, че заповедта за утвърждаване на горскостопанската програма /Г./ няма задължителен характер и не обвързва собствениците да предприемат каквито и да било последващи горскостопански мероприятия. Г. за даден имот винаги предшества издаването на заповедта от директора на Регионалната дирекция по горите, с която се одобрявали предвидените мероприятия- сеч, залесяване и други, но по никакъв начин с нея не се засягали материалните интереси на собствениците. В ЗГ и в Наредба № 18/07.10.2015г. не се съдържа разпоредба, която да изисква представяне на нотариално заверено пълномощно или съгласие на всички собственици при извършване на административната услуга по утвърждаване на Г.. Представените документи при възлагане изготвянето на Г. се проверявали и преценявали от частния лесовъд по договор за изработка, а не от служителите на Р.. Към момента на издаване на заповедта са били събрани относимите доказателства, а преценката дали пълномощното е истински документ не можела да се извърши от ответника в административното производство. По същество на спора се навеждат доводи за неоснователност на жалбата и законосъобразност на постановения акт.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в процеса и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства по чл.235, ал.2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е било образувано по повод подадено заявление вх. № Г.-1062/28.09.2017г. от Л. Б. Р. с искане за разглеждане и утвърждаване на горскостопанска програма за имот № 12259.354.2, находящ се в местността „Робина могила“, землището на [населено място], [община], с площ от 16.500 дка.

Изготвен е доклад изх. № Г.-1062/09.10.2017г. за извършена проверка на документите и на горскостопанската програма за ПИ № 12259.354.2, с площ от 16.499 дка, попадащ в отдел 257“м1“-10.700 дка, в отдел 258“в“-4.800дка, в отдел 258 „10“-1.00 дка, местност „Робина могила“. При тази проверка е констатирано, че таксационните показатели на насажденията и предвидените мероприятия съответстват на разпоредбите на Наредба № 18/07.10.2015г. и Наредба № 8/05.08.2011г. Направено е предложение за ПИ ПИ № 12259.354.2, попадащ в отдел 257“м1“ /10.700 дка/- пробирка 20% и ползване- 75 куб.м, в отдел 258“в“ /4.800дка/- постепенно-котловинна сеч 20% и ползване 15 куб.м.

Административното производство е приключило с издаване на Заповед № Г.-1062 от 09.09.2017 г. на директора на Регионална дирекция по горите- Б., с която на основание чл.13, ал.8, т.2 от ЗГ е била утвърдена горскостопанска програма за ПИ № 12259.354.2, с площ от 16.499 дка, попадащ в отдел 257“м1“-10.700 дка, в отдел 258“в“-4.800дка, в отдел 258„10“-1.00 дка, местност „Робина могила“, землището на [населено място]. Горскостопанската програма е изготвена от регистриран лесовъд инж. Й. В. П., като са одобрени мероприятия за отдел 257“м1“/10.700 дка/- пробирка 20% и ползване- 75 куб.м, за отдел 258“в“/4.800дка/- постепенно-котловинна сеч 20% и ползване 15 куб.м.

Въз основа на тази заповед е издадено и позволятелно за сеч № 0397692/31.10.2017г., с което е разрешено на М. Е. Л. да извърши добив в отдел 257, подотдел „м1“, плочно сечище 1.100хектара за периода 03.11.2017г.-31.12.2017г., като очакваният добив е 87.0 плътни кубически метра лежача маса от черен бор и други широколистни дървета.

По преписката е представено писмено пълномощно от М. Е. Л., с което е упълномощила Л. Б. Р. да я представлява пред лица и структури, изготвящи лесоустройствени планове и програми и план-извлечения за промяна вида на сечта, както и да се снабдява с документи, нужни за изготвянето им; да сключва договори за изпълнение на мероприятия, свързани с ползването на дървесина; да се разпорежда с дървесината; да сключва договори за маркиране, издаване на позволятелни за сеч и превозни билети.

Видно от удостоверение на нотариус С. Д., с район на действие- СРС, вписана под № 399 в Нотариалната камара /л.210 от делото/, лицата М. Е. Л. и Л. Б. Р. никога не са посещавали кантората на нотариуса за да бъде извършена нотариална заверка на подпис на пълномощно или каквато и да е друга заверка. Нотариус С. Д. не е извършвала нотариално удостоверяване на подписа на документ- пълномощно на лицето М. Е. Л..

Пред Районен съд- [населено място] е висящо нохд № 112/2022г., което е образувано въз основа на обвинителен акт № 147/2022г., пр. преписка № 01002/2020г. по описа на РП- М., ДП № 268/2020г. по описа на РУ- Б. за извършено от Л. Б. Р. престъпление по чл.316 във вр. чл.308, ал.2 във вр. ал.1 от НК. От фактическа страна в обвинителния акт е изложено, че на 28.09.2017г. в [населено място], в сградата на Р.- Б. това лице съзнателно се е ползвало от неистинки официален документ- пълномощно, заверено от нотариус С. Д., без дата и с упълномощител М. Е. Л. и удостоверение за наследници № 10352/24.08.2020г. на П. М. Ц., които документи са послужили за утвърждаване на горскостопанска програма № 1062/28.09.2017г. за ПИ № 12259.354.2, находящ се в землището на [населено място].

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд административен акт, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в законоустановения 14 - дневен срок, доколкото от ответника не са представени писмени доказателства за датата на връчване на акта.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Съдът след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, посочени от жалбоподателите и на всички основания по чл.146 АПК, преценява следното:

На първо място, актът е постановен от компетентен орган по 13, ал.8, т.2 от ЗГ-директора на Регионална дирекция по горите- Б., по отношение на недвижимите имоти, които попадат в териториалния район на дейност. Не се констатира порок на заповедта по чл.146, ал.1 от АПК.

На второ място, оспореният акт е издаден в писмена форма, но не съдържа нормативно установените в чл.59, ал.2 от АПК реквизити. Не са посочени обективно и пълно фактическите основания за неговото постановяване. Установява се порок във формата по см. на чл. 146, т. 2 от АПК, който обуславя отмяна на акта /Постановление № 4/1976г. на Пленума на ВС и ТР № 4/22.04.2004г. по дело №

ТР-4/2002г. ОСС на ВАС; Тълкувателно решение № 16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд/.

Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 и т. 5 АПК когато административният акт се издава в писмена форма, в същия следва да бъдат изложени фактическите основания за неговото издаване, подведени под релевантната по време, място и лица правна норма /чл. 142 във връзка с чл. 7 АПК/, като ясно и недвусмислено бъде обективизирана волята на административния орган в разпоредителната част, с която се определят правата или задълженията, начинът и срокът за изпълнението на акта. Тези елементи от съдържанието на административния акт са изчерпателно изброени, задължителни са, поради което и разширително тълкуване на нормите на чл. 59, ал. 2, т. 4 и т. 5 АПК е недопустимо. Изискването за мотивиране на акта означава той да съдържа съвсем конкретни съображения за неговото издаване, които освен това да бъдат и напълно относими към приложимата материално-правна норма. В този смисъл липсата на мотиви пречи за съдебния контрол, който се изразява в преценка за материалната законосъобразност на акта и постановен ли е същият в съответствие с целите на закона /чл. 146, т. 4-5 АПК/.

Съгласно задължителното разрешение в Тълкувателно решение № 4/22.04.2004г. по дело № ТР-4/2002г. ОСС на ВАС: „необходимостта и задължителността на излагането на мотиви при издаване на акт от административния орган са решени с разпоредбата на чл. 15, ал. 1 и ал. 2, т. 3 от З.. По този начин се дава възможност на адресата на акта и заинтересованите лица да научат какви са фактите, мотивирали административния орган, да приложи една или друга правна норма. Мотивите дават възможност на по-горестоящия административен орган и съда да извършат проверката за законосъобразност на акта. /.../ липсата на мотиви във всички случаи е основание за отмяната на издадения административен акт. В случаите, когато административният орган действа при условията на обвързана компетентност, посочените в нормативния текст условия са такива за материалната законосъобразност на административния акт. При тяхното наличие органът е задължен да издаде акта. Когато органът действа при оперативна самостоятелност, предвидените нормативни условия също са задължителни. Обсъждането на възраженията и обясненията на заинтересованите граждани и организации, които пряко касаят решавания с административния акт въпрос, е негово задължение съгласно чл. 11, ал. 1 от З., който не въвежда различни режими при различните форми на компетентност на органа. Въпреки предоставеното от закона право на действие при оперативна самостоятелност неизлагането на мотиви по въпроса защо е избрано едно от няколкото възможни законосъобразни решения и/или необсъждането на възраженията и обясненията на заинтересованите граждани и организации, които пряко касаят решавания с административния акт въпрос, съставляват съществени нарушения на административнопроизводствените правила и са основания за отмяната на акта. Актът се проверява по съдебен ред за неговата законосъобразност, а тя освен преценката дали органът не е нарушил съответните законови рамки включва в себе си и отговор на въпроса дали той не е упражнил превратно така предоставеното му право на оперативна самостоятелност и съответства ли взетото решение на целта на закона“.

Неизлагането на мотиви, дори и когато административният орган е овластен да реши въпроса по свободна преценка, е основание за отмяната на акта. Изискването за мотивиране на административните актове обезпечава правилно упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на страните за

защита. Ето защо, пълната липса на мотиви винаги е съществен порок на акта и води до неговата отмяна съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 АПК.

На трето място, мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за провеждане на процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес /широк смисъл/, съответно до отмяна на издадения акт /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК/.

Административното производство е било инициирано от лицето Л. Б. Р., която към дата 28.09.2017г. не е била снабдена с представителна власт от собствениците на ПИ № 12259.354.2, находящ се в местността „Робина могила“, землището на [населено място], а именно: лицата М. П. Ц. и М. Е. Л..

Производството по издаване на индивидуален административен акт започва по инициатива на административен орган, по искане на гражданин или организация, а в предвидените в закона случаи - на прокурора, омбудсмана, по-горестоящия или друг държавен орган – чл. 24, ал. 1 от АПК. Горскостопанските планове и програми се изработват единствено след писмено заявление на собствениците на горските територии – чл. 13, ал.3 от ЗГ. Горскостопанските планове и програми определят допустимия размер на ползването на горските ресурси и насоките за постигане целите на управлението на горските територии за срок 10 години. М. П. Ц. и М. Е. Л. са адресати на горскостопанската програма за ПИ № 12259.354.2, поради което и сезирането от тях на компетентния орган с искане за издаване на акт е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на административното производство.

Безспорното установяване, че инициращата молба вх. № Г.-1062/28.09.2017г. не изхожда от заинтересованите страни в качеството им на собственици на ПИ № 12259.354.2 (вж. чл. 13, ал. 3 от ЗГ), опорочава съществено заключителния акт, разкривайки привидността на осъществяването на обуславящото основание за издаването му юридически факт. Волята на лицата, легитимирани да заявят изготвянето и одобряването на горскостопанска програма, е необходимо да съществува и да е изразена ясно и недвусмислено. Достоверността на констатацията за отсъствието ѝ не може да бъде санирано, защото изначално е липсвала воля за издаването на административен акт по чл.13, ал.8, т.2 от ЗГ (този извод се потвърждава и от представеното удостоверение на нотариус С. Д., че никога не е било извършено нотариално удостоверяване на подписа на писмено пълномощно от лицето М. Е. Л. в полза на лицето Л. Б. Р.). От М. П. Ц. въобще не е било подавано заявление до ответника, нито лично, нито чрез упълномощен представител. Само на това основание – противоречие с чл. 13, ал. 3 във вр. 8, т.2 от ЗГ, горскостопанската програма за ПИ № 12259.354.2 не е следвало да бъде утвърдена от директора на Регионална дирекция по горите- Б.. Съжденията на административния орган в тази насока не са подкрепени с достатъчно относими доказателства за осъществени факти и обстоятелства, които да изпълнят съдържателно посочената хипотеза на закона.

В чл.99 от Наредба № 18/07.10.2015г. за инвентаризация и планиране на горските територии е предвидено, че при възлагане изработването на горскостопанска програма собственикът или ползвателят на горски територии предоставя на лицето, изработващо горскостопанската програма изброените в т. 1 - т. 6 документи. Наредбата използва термина "собственик", като не създава правила за случаите, в които горските

имоти се притежават в съсобственост. В този смисъл лицата, които могат надлежно да започнат процедура за изработване и утвърждаване на горскостопанска програма, следва да са самостоятелни собственици или да имат съответни права за управление и стопанисване на съсобствения имот от останалите собственици. Липсата на специална норма в ЗГ или в подзаконовата нормативна уредба в тази област, не може да дерогира действието на общата норма на чл.32 ЗС, относно действия по управление и стопанисване на обща съсобствена вещ. Ето защо, легитимно да предприеме административно производство пред директора на Р.- Б. за утвърждаване на Г., следва да е лице - собственик/собственици, което притежава 50% + 1 дял в съсобствения имот, за да се приемат за легитимни действията му по управление и стопанисване на общата вещ. Такова изследване от страна на административния орган, съгласно изискванията на чл.35 АПК не е извършено. Както вече се изложи, през 2017г. М. П. Ц. не е подал искане, а М. Е. Л. не е упълномощавала лицето Л. Б. Р. да я представлява пред ответника в конкретното производство. Накърнени са правата на жалбоподателите, защото е бил издаден административен акт, с който за тях са възникнали задължения, без да е било цялно настъпването на правния резултат. Нарушен е основният принцип заложен в чл.8, т.6 от ЗГ за отчитане интересите на собствениците, без да се накърняват интересите на обществото.

*В заключение, съдът приема, че **Заповед № Г.-1062 от 09.09.2017 г.** е незаконосъобразен административен акт и поради наличието на отменителните основания по чл.146, т.2 и т.3 АПК, следва да бъде отменена. При прилагане на правилата на разпределение на доказателствената тежест в процеса по см. на чл.170 ал.1 АПК, ответникът не доказва съществуването на фактическото и правно основание посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали при неговото постановяване, за да настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни правни последици за М. П. Ц. и М. Е. Л., В. М. Л..*

При този изход на спора искането на представителя на жалбоподателите за присъждане на разноски следва да бъде уважено, като се възстанови сумата от 36.30 лева, представляваща заплатени държавни такси /квитанции на л.142 и л.204/. Относно претендираната сума от 1 200.00 лева, представляваща адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство от адв. И. М. по делото не са налични никакви писмени доказателства за заплащането на тази конкретна сума. Приложени са единствено писмени пълномощни от 15.03.2022г., но в същите не се съдържат данни за уговорен и заплатен адвокатски хонорар

в посочения размер.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, от АПК,
Административен съд София-град, II-ро отделение, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ *Заповед № Г.-1062 от 09.09.2017г.* на директора на Регионална дирекция по горите- Б., по жалбата на М. П. Ц., М. Е. Л. и В. М. Л..

ОСЪЖДА Регионална дирекция по горите- Б. с адрес: [населено място], [улица], ет.3 да заплати на М. П. Ц. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] М. Е. Л. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] и В. М. Л. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата от 36.30 /тридесет и шест лева и тридесет стотинки/ лева на основание чл.143, ал.1 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от получаване на съобщенията за постановяването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд на Република Б..

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.138 АПК.

Съдия: